

Pražskej kluk

Mirek Černý

Byl při tom, když tenkrát v Praze vznik
bigbeatovej klub Olympic,
povídky, co každej večer čet,
jsme skoro všechny znali nazpaměť.
Ten zázrak stěží slova popíšu,
když v pražský Astře dělal GB Show,
a s Country Beatem banjo odhazoval v dál,
ten pražskej kluk, co naší country duši dal.

Ten pražskej kluk, co naší country duši dal,
zpíval přesně to, co každej z nás si přál,
a je tu s námi, i když kráčí po hvězdách,
ten pražskej kluk, co naší country duši dal.

Nebyl zrovna parták do tlačenice,
trochu tíh k pivu, ale hlavně k muzice,
z tý mu učaroval nejvíc právě sbor
jako New Christimanstrels nebo Brothers Four.
Docela nenápadně s partou študáků
vyrazil do světa z pražskýho Karláku,
"Mám radost, že jsem zůstal, jaký jsem!" si liboval
ten pražskej kluk, co naší country duši dal.

Ten pražskej kluk, co naší country duši dal,
zpíval přesně to, co každej z nás si přál,
a je tu s námi, i když kráčí po hvězdách,
ten pražskej kluk, co naší country duši dal.

Když se ho v šedesátým ptali, co je zač,
řek: "Zatím vyučenej prodavač!"
Mezi bigbeatem a Dixilandem žil,
a potom rovnou, tedy rovnou, zasvítit.
Ostatní se jen těžko smiřovali s tím,
že každej Greenhorn, Fešák byl jen jeho stín,
tam u nebeskejch bran ho každej znal.
Ten pražskej kluk, co naší country duši dal.

Ten pražskej kluk, co naší country duši dal,
zpíval přesně to, co každej z nás si přál,
a je tu s námi, i když kráčí po hvězdách,
ten pražskej kluk, co naší country duši dal.